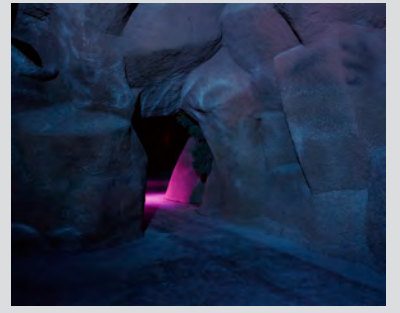

Dosya /// Special Report

Yeni Heyecanlandırıcılar /// New Inspirers

İsimsiz, 'Mağara Albino' serisinden,
2012 © Cemil Batur Gökçeer
The Empire Project bilgisiyle

Yeni Heyecanlandırıcılar

Türkiye’de çağdaş fotoğraf, güncel sanattaki hareketlenmeyle birlikte, özellikle 2000’lerden bu yana önemli bir ivme yakaladı. Fotoğrafın amatör odaklı bir hobi olması durumundan bir sanat alanı olarak tanınmasına giden bu sürecin en önemli bileşeni ise -kurumsallaşma, eğitim, yayınlar, eleştiri ve izleyici yaratma gibi pek çok konudaki eksikliklere karşın- çoğunlukla fotoğrafçıların bireysel çabaları oldu. Nazif Topçuoğlu, Murat Germen, Ali Taptık ve Yusuf Sevinçli gibi farklı jenerasyonlardan fotoğrafçılar, üretimlerinde dünyadan ilham alsalar da kendi dillerini oluşturdu ve yurt dışı galeri temsiliyetleri, kabul edildikleri sanatçı rezidansları, dahil edildikleri çağdaş fotoğrafa dair referans kitaplar ve davet edildikleri çeşitli festivallerle uluslararası arenada tanınır hale geldiler.

Kurumsal taraftaysa dönem dönem birtakım kıpırdanmalar yaşansa da, Türkiye’nin sadece fotoğraf sergileyen tek ticari galerisi Elipsis Galerisi’nin geçtiğimiz aylarda kapanması bu konuda halen çok da sağlam bir izlek yakalanamadığının en taze göstergesi. The Empire Project, C.A.M., x-ist, Daire başta olmak üzere güncel sanat galerilerinin bir kısmı programlarında fotoğrafa belli bir ağırlıkta yer veriyor. Ticari olmayan kurumlar ayağındaysa müzeler, benzer bir şekilde sıklıkla fotoğrafa kapılarını açsalar da hâlâ yeni fotoğraf üretimine ve bunların uluslararası dağılımına yön verecek bir kararlılıkla hareket etmiyor izlenimi veriyorlar.

Yine de fotoğrafı çağdaş bir anlayışla ele alan fotoğrafçıların çoğalması ve her geçen yıl heyecan verici yeni isimlerin ortaya çıkması, bugüne ve geleceğe dair umut veriyor. Bu noktadan yola çıkan ‘Yeni Heyecanlandırıcılar’ başlıklı bu dosya da, yakın zamanda Türkiye’deki ilk kişisel sergilerini açan ve birbirinden farklı tarzlarıyla öne çıkan beş fotoğrafçının son sergilerinde yer bulan işlerinden oluşan bir seçkiye yer veriyor. Kendilerine yönelttiğimiz "Yakın vadede fotoğrafla ilgili hayaliniz/hedefiniz nedir?" sorusuna verdikleri yanıtlar ve kısa özgeçmişleri eşliğinde onları daha yakından tanıyacağınızı ve takibe alacağınızı umuyoruz. Elbette ki bu seçkinin dışında kalan da pek çok heyecan verici yeni isim olduğunun altını çizerek, sizleri onlarla başbaşa bırakalım.

New Inspirers

///

Contemporary photography gained momentum with the mobilization of contemporary art in Turkey, especially since the 2000’s. The main component of this process that allowed photography to be recognized as an art and not an amateurish pastime - despite the lack of institutionalization, education, publication, criticism and creating audience - is the individual efforts of the photographers. Although photographers of different generations such as Nazif Topçuoğlu, Murat Germen, Ali Taptık and Yusuf Sevinçli have been influenced in their production by the world, they managed to create their own language; their representation in galleries abroad, the residences they’ve been welcomed, the contemporary photography reference books they’ve been included in and the festivals they’ve been invited to gained them international recognition. On the institutional side, although there had been some activation from time to time, Turkey’s only commercial gallery exhibiting photography, Elipsis Gallery, closed down in the past months. This is the most recent indicator of the lack of a solid path on that matter. Today’s art galleries like The Empire Project, C.A.M, x-ist, Daire give place to photography in their program. On the non-commercial institutions side, museums open their doors to photography but they give the impression that they don’t move with a determination that would shape photography production and their international distribution. Even so, the increase of the number of photographers with a contemporary approach and the rise of new and exhilarant names is promising. The ‘New inspirers’ file developed with this idea of rise, includes a selection from five photographers that work in diffent styles and who have recently inaugurated their first solo exhibitions in Turkey. We hope that you will know them better and start to follow their work once you read their backgrounds and the answers they gave to the question “In short term period, what’s your dream/aim with regards to photography?” There are of course many other inspirer names that are not part of this selection, but let us now leave you with five of them.

İnsana dair insansız fotoğraflar

Dosyada yer alan ilk isim olan Hasan Deniz'in 'Alte Liebe' serisindeki fotoğraflarına bakarken, aslında aşına olduğumuz bazı objeleri ve mekânları neredeyse insansız ama insan izleriyle dolu bir halde görüyoruz. Bu, hafızaya ve bilinçaltına hitap eden fotoğraflarda hep tanıdık şeyler göreceğimiz hissi, bir beklenti de yaratıyor. Yalın, kafa karışıklığı yaratmadan süjesini merkeze alan fotoğraflar bunlar ve çarpıcı olmaları da bundan. Yaşanmışlıkların yitip gitmesi ve sadece izlerin kalmış olması, adeta kıyamet sonrası dünyada oradan oraya tanıdıklarını arayan bir gezgin gibi hissettiriyor izleyeni. Aslında sanatçının kendi öznel hikâyesinden kaynaklanan ve o referansla çekilmiş bu fotoğraflarda sanki kendimize dair hafıza izleri varmış gibi hissetmemizin nedeni, Deniz'in fotoğraflarıyla çok tutarlı bir mesafe duygusu yaratması ve bu sayede fotoğrafların içeriğine izleyicisini dahil etmeyi başarması.

İsimsiz, 2013 © Hasan Deniz

Fotoğrafın kendisiyle didişen fotoğrafçı

Başlarda etrafında olup bitenlere tepki vermek adına belgesel fotoğraf sularında dolanan ama ortaya çıkan sonuçlara yönelik tatminsizlik hissinden bir türlü kurtulamayan Cemil Batur Gökçeer, takip eden yıllarda her işiyle birlikte fotoğrafın işlevine yönelik arayışını belirgin kılan bir isim. Gökçeer, son dönem işlerinde artık fotoğrafın kendisiyle didişiyor; sert flaşlar kullanıyor, objektife hohluyor, negatifleri gerip üzerine geliştiriciyi damlatarak filmleri geliştiriyor, farklı yöntemlerle karanlık odada ya da dijital ortamda fotoğrafın yüzeyine müdahalelerde bulunuyor. Sanatçının son sergisi 'En Yakın İhtimal'de yer verdiği işler, Gökçeer'in fotoğrafın hem içeriğine hem de yüzeyine yönelik müdahalelerini görünür kılıyor. Barındırdıklarının ötesinde, fotoğrafçının öncesinde ve sonrasında yaşadıklarıyla da ilişkilenen ve ancak bu şekilde anlam kazanan fotoğraflarında Gökçeer, malzeme ve yüzey hissini altını çiziyor ve bu yaklaşım, Gökçeer'in bir anlamda yabancılaştığı fotoğrafla tekrar yakınlaşmasını da mümkün kılıyor.

Unmanned photographs about human

When you look at pictures from Hasan Deniz's "Alte Liebe" series, you see some familiar objects and places almost unmanned but full of human traces. This feeling of encountering familiar things in the pictures that is appealing to the memory and subconscious also lead to an expectation. These photographs are impressive because they place their subject in the epicenter in a plain way. The vanishing of experiences that only leave behind traces, makes you feel like a wanderer in search of his/her acquaintances in a post-apocalyptic world. The reason why we have this feeling of our own memory traces in these pictures taken by the artist with a reference to his/her own life is due to the fact that Deniz creates a very consistent sense of distance, thus he manages to include the audience to the content of his photography.

A photographer fighting with the photography itself

Cemil Batur Gökçeer was first interested in documentary photography in order to show his reaction to what was going on around him, but unable to get rid of the sense of dissatisfaction, he continued his search as for the function of photography. In his latest works Gökçeer fights with the photography itself; he uses sharp flashes, breathes upon the lens, develops the films by dropping a pinch of developer as he stretches the negatives, he interferes in the surface of the photography with various methods he uses in the dark room or in digital environment. The latest exhibition of the artist 'The Closest Possibility' makes visible the interference of Gökçeer in the content and surface of the photo. Gökçeer's pictures are associated with what he witnessed before and after he has taken the picture and this is only how they gain meaning. Gökçeer emphasizes this sense of material and surface thus allowing him to become closer with photography he is estranged from.

İsimsiz, 'Mağara Albino' serisinden, 2012 © Cemil Batur Gökçeer

The Empire Project bilgisiyle

'Bizzat' serisinden,
2011 © Civan Özkanoğlu

Bulunduğu alanlara işlemenin tanındıklığı

Civan Özkanoğlu, kendi yaşamından ve çevresinden beslenen bir fotoğrafçı. Fotoğraflarına konu olarak kendine yakın olanı, yaşadığı yer(ler)i, ailesini, ailesinin yaşadığı yeri seçiyor. Etrafta dolanıp kendine

konu aramaktansa en yakınında olana bakıyor. Uzun yıllardır Amerika'da yaşayan Özkanoğlu'nun 'Bizzat' başlıklı serisinde yer alan fotoğraflarında, son üç senedir sık sık seyahat ettiğinden de olsa gerek, bir mekânsızlık hissi hâkim. Yaklaşımını anı yakalamaktan ziyade 'bulunduğu alanlara işlemek' olarak nitelendiren Özkanoğlu'nun bu yaklaşımında başarılı olduğunun en önemli göstergesi de neresi olduğunu bilmediğimiz bu yerlerin yine de bize çok tanıdık gelmesi, fotoğraflarının sanki kendi hayatlarımızdan bir kesite bakıyormuş hissi yaratması.

Geçmiş fotoğraflarla yeniden kurgulamak

Fotoğrafın kitap formunda sunumuyla özel olarak ilgilenen ve işlerini öncelikle bu şekilde sunmayı yeğleyen İrem Sözen ise, hafızanın seçiciliğini, güvenilirliğini, başarısızlığını yani bir anlamda oyunbazlığını seven ve bunu işlerinin çıkış noktasına yerleştiren bir fotoğrafçı. Üzerinde güçlü etkiler bırakan deneyimleri bir zaman sonra anımsadığı ya da anımsamak istediği şekilde hikâyeleştiren Sözen, son serisi 'geri bak /// turnaround'da da benzer bir yaklaşım sergiliyor ve farklı zamanlara dair bambaşka hikâye parçacıklarını ait oldukları hikâyelerden söküp kendi hafızasında/kurgusunda birbirine iliştiyerek, eşleştirerek, aralarından seçerek, sıralarını bozarak anılarını güncelliyor ve geçmişe dair yeni bir hikâye yazıyor. Sanki kayıp bir zamanı ve o zamana dair yaşanmışlıkları arayan ama ne bu arayışı ne de bulduklarını tüm çıplaklığıyla ortaya koymaya hevesli olmayan Sözen'in fotoğrafları tam da bu nedenle merak uyandıran, izleyiciyi yakınlaştıran, kişisel anlatıyı evrensel kılan fotoğraflar...

Familiarity of processing known spaces

Civan Özkanoğlu is a photographer who gets inspired by his own life and his environment. He chooses as subject what is close to him, the places he lives in, his family, places where his family lives in. Instead of wandering around to look for a subject, he focuses on what is close to him. In Özkanoğlu's 'In Person' series, the sense of placelessness dominates the photographs of him who has been living abroad for a long time, probably due to the fact he's been travelling a lot in the last three years. Özkanoğlu qualifies his approach more like processing known places than capturing the moment. The very best indicator of the success of this approach is this sense of familiarity we get when we look at those places we don't know where and the alike feeling of having a look over a part of our own lives.

Rebuilding the past with the pictures

İrem Sözen, specially interested in presenting her own photographs in the form of a book, is an artist fond of the selectivity, the unreliability and the failure of the memory, in other words the playfulness of the memory that constitutes the core of her work. Sözen makes a story out of her soul-shattering experience in the way she remembers or how she wants to remember. She has a similar approach in 'geri bak/ turnaround' where she extracts different pieces of stories from different moments to associate them in her own memory/fiction then makes a selection out of it and makes a mess of it in order to update her memories and rebuild the past. The photographs of Sözen are intriguing as if she was in search of lost time and experiences but not eager to expose the findings blatantly. Her work creates a sense of familiarity with the audience where the personal narration becomes universal.

'geri bak /// turn around' serisinden
© İrem Sözen

Fotoğraf ve metin birlikteliğinde yazılan anılar

Dosyada yer alan son isim Cemre Yeşil, fotoğraf serilerinde ve metin temelli işlerinde kişisel yakınlıklardan yola çıkan ve fotoğrafı etrafındaki insanlarla, şehirle ve doğayla yani dünyayla ilişki kurmak adına bir araç olarak kullanan bir sanatçı. Fotoğrafın kişisel bellek ile iç içe geçmesine dair gösterilebilecek en yerinde örneklerden biri olan 'Bak Bu' serisinde Yeşil, hayatının Londra-İstanbul hattına sıkışmış bir dönemine ait yaşanmışlıkları hem kendisine hem de o anları yaşamamış olan biz izleyenlere 'Bak bu...' diye başlayan cümleler eşliğinde hatırlatıyor. Bu samimi tavır, öznesi ya da şahidi olmadığımız bu sıradan anları kendi hatıralarımızla eşleştirmemize, benzerlikler bulmamıza hatta sahiplenmemize yol açıyor. Belki de fotoğrafların cep telefonu ile çekilmiş olması ve bazılarının Instagram'da paylaşılmış olması, bu sahiplenme ve özdeşleşmeyi daha da güçlü kılıyor.

Memories written in concert with photograph and text

Cemre Yeşil is an artist, who in her photography series and text-based works starts off with personal acquaintances that she uses as an instrument in order to establish a relation with people, cities, nature and the world that are part of her photos. In 'This was...' series, one of the best examples showing the nesting of photography with personal memory, Yeşil tells herself and the audience who wasn't there at that time, about her experiences belonging to a period of her life squeezed between London and Istanbul accompanied with sentences starting with "This was...". This sincere approach allows us to associate those ordinary moments that we have not witnessed with our own memories, to find similarities and even to embrace them. Maybe the fact that those pictures were taken with a cell phone and shared on Instagram, emphasizes this embracing and identification process.

[bak bu.]
'this was', Fine art baskı ve el yazısı, 40x40 cm,
2013 © Cemre Yeşil

Daire Galeri bilgisiyle

[bu kim bilir başından neler geçmiştir diye düşündüğüm zaman.]
'she', Fine art baskı ve el yazısı, 25x25 cm,
2013 © Cemre Yeşil

Daire Galeri bilgisiyle

HASAN DENİZ

www.hasandeniz.com

1972 İstanbul doğumlu. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema-Tv Bölümü mezunu. 1996 yılında öğrenciyken gerçekleştirdiği 'Cin' filmiyle, Adana Film Festivali'nde En İyi DeneySEL Kısa Film Ödülü'nü aldı. Lise yıllarında Cumhuriyet Dergisi'nde başlayan profesyonel fotoğrafçılık kariyerine çeşitli dergiler ve ajanslarda, daha sonra da serbest fotoğrafçı olarak reklam sektöründe devam etti. Çeşitli grup sergilerine katıldı. 'Alte Liebe' isimli ilk kişisel sergisi Mart 2014'te Milli Reasürans Sanat Galerisi'nde açıldı. İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

///

Born in Istanbul in 1972. Graduated from Marmara University Fine Arts Faculty Cinema-Tv Department, Istanbul. Was awarded to 'Best Experimental Short Film' at Adana Film Festival with his movie 'Cin' that he shot during his education. Started his professional photography career at Cumhuriyet Dergi while he was at high school and continued working at various magazines and advertising agencies, and then moved onwards to work as an independent commercial photographer. Took part in several group exhibitions. Had his first solo show titled 'Alte Liebe' in March 2014 at Milli Reasürans Art Gallery, Istanbul. Currently lives and works in Istanbul.

İsimsiz,
2012 © Hasan Deniz

İsimsiz, 2010 © Hasan Deniz

H.D. “Günümüzde teknolojinin de sağladığı imkânlarla, malzeme ve boyut olarak çok etkileyici, edisyonların da birbiriyle tutarlı olduğu baskılar üretilabiliyor. Bunun yanında, genel fotoğraf tüketiminin büyük bir oranının bilgisayar, tablet, telefon gibi fotoğrafa ayrı bir müdahale olan ortamlarda gerçekleştiğini görüyoruz. Her zaman fotoğrafı sergilendiği ortamda görmek farklı olacak ve izleyici galeri veya mekânlara gidecek tabii. Ben o sergileme süreci bittiğinde veya dünyanın her yerine ulaşabilmesi açısından kitapları önemsiyorum. Kitabı zamana karşı direnen çok değerli bir ürün olarak görüyorum. Yakın hedef demeyelim ama fotoğrafta ilgilendiğim projelerin kitaplaşması benim için önemli.”

H.D. “With the actual technologies it is possible to have prints in which editions are coherent and materials and dimensions are impressive. On the other hand, we do notice that a significant amount of photo consumption is done via computers, tablets, phones that we consider as an intervention to photography. Looking at a photo where it is exhibited will always be a different experience and the audience will of course go to galleries and other places. I care about books as it allows the photos to reach all parts of the world once that exhibition process is over. The book is a very valuable product that stands the test of time. Although it is not part of my short-term objectives, publishing the projects I am interested in into a book is important for me.”

CEMİL BATUR GÖKÇEER

www.cemilbaturgokceer.com

1981 Ankara doğumlu. 2005 yılında Bilkent Üniversitesi Turizm ve Otel İşletmeciliği Bölümü'nden mezun oldu. "European Borderlines" ve "Reflexions Masterclass" gibi birçok uluslararası eğitim programına katıldı. 2012 yılında World Press Photo'nun düzenlediği Joop Swart Masterclass'a seçildi. Amsterdam Fotoğraf Müzesi FOAM tarafından Paul Huf 2014 Ödülü'ne aday gösterildi. Aynı yıl British Journal of Photography tarafından dünyada takip edilmesi önerilen 25 fotoğrafçıdan biri olarak gösterildi. Ankara'daki bağımsız sanat mekânı Torun'un kurucularından. 'En Yakın İhtimal' başlıklı son kişisel sergisi Mayıs 2014'te açıldı. The Empire Project tarafından temsil ediliyor. Halen Ankara'da yaşıyor ve çalışıyor.

///

Born in Ankara, Turkey in 1981. Graduated from Bilkent University Department of Tourism and Hotel Management in 2005. Has participated in several educational programmes, such as "European Borderlines" and "Reflexions Masterclass". Was selected to take part in the Joop Swart Masterclass of World Press Photo in 2012. Was nominated by Amsterdam's Foam Photography Museum for the Paul Huf Award in 2014 and also selected as one of the most important emerging photographers by the British Journal of Photography the same year. Is one of the founders of Torun, an independent art space in Ankara. Had his latest solo show 'The Closest Possibility' in May 2014. Represented by The Empire Project, Istanbul. Currently lives and works in Ankara.

İsimsiz, 'Mağara Albino' serisinden,
2012 © Cemil Batur Gökçe
The Empire Project bilgisiyle

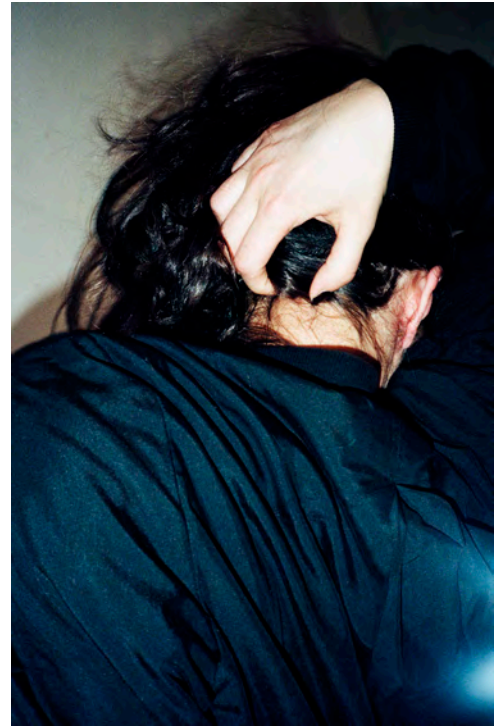

Yeni
Heyecanlandırıcılar

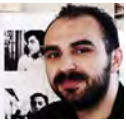
New
Inspirers

C.B.G “Üretim pratiğim ve yöntemlerim değişiyor. Beni heyecanlandıran şeyler fotoğrafa başladığım ilk günden farklı bir biçimeler. Kış bitiyor ve bundan 5 sene evvel yaptığım bir çalışmayı kitap haline getirmeye çalışıyorum. Fotoğrafı değil hayatın kendisini dönüştürebilen bir enerji gözlüyorum-kolluyorum, korkuyorum da. Tek isteğim çalışmaya devam edebilmek.”

C.B.G “My creation practices and methods are changing. The things that excite me have faced a transformation since I first started photography. I feel like getting simpler, and look for more refined forms of expressions. The winter is almost over and I am working on a book of a project that I did five years ago in my new atelier. Different than it used to be, I no longer have a house but only this atelier. What I need the most is to work more and more.”

İsimsiz
2014 © Cemil Batur Gökçeer
The Empire Project bilgisiyle

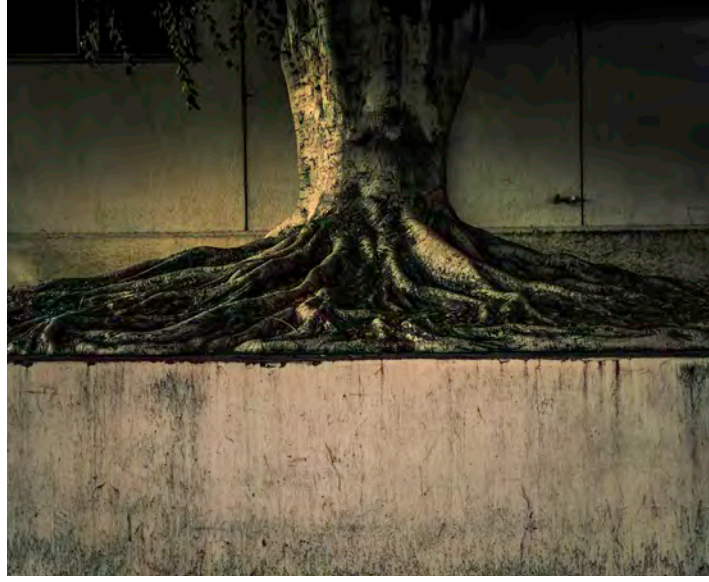

CİVAN ÖZKANOĞLU

www.civanozkanoglu.com

///

1983 Adana doğumlu. Uludağ Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü mezunu. New York'taki National Academy School of Fine Arts'ta Özgün Baskı eğitimi aldı. Fotoğrafları ve özgün baskıları aralarında İstanbul Modern, National Academy Museum (New York), District Fine Art Gallery (Washington) ve Sıhhiye Katlı Otopark (Ankara) gibi farklı mekânlardaki çeşitli sergi ve festivallerde yer aldı. Coprodeli Vakfı ile Peru'da, KAÇUV Vakfı ile de İstanbul'da atölye çalışmaları yaptı. İlk kişisel sergisi 'Bizzat' Mart 2014'te Elipsis Galerisi'de açıldı. Halen New York'ta yaşıyor ve çalışıyor.

'Non-Guilty' serisinden,
2011 © Civan Özkanoglu

Born in Adana, Turkey in 1983. Received his BA for Public Administration at Uludağ University, Bursa and studied Printmaking at the National Academy School of Fine Arts, New York. His photographs and printmaking works have been exhibited internationally at various locations such as İstanbul Museum of Modern Art, the National Academy Museum in New York, District Fine Art Gallery, Washington, D.C. and Sıhhiye Multi-storey Car Park in Ankara. Did workshops in collaboration with Coprodeli

Foundation, Peru/Washington D.C. and KAÇUV Foundation, İstanbul. Had his first solo show 'In Person' in March 2014 at Elipsis Gallery, İstanbul. Currently lives and works in New York.

c.ö. “Fotoğraftan nereye varırım?”, kendimi uzun zamandır meşgul ettiğim bir soru. Anlatmayı istediğim şeyin fotoğrafik forma girmesi için sadece bu kanaldan denemeye devam etmek mi yoksa pratiğini en iyi kavradığım medyum bu olmasına rağmen, belli zaman aralıklarıyla, ihtiyacını gerçekten karşılayabileceği konularda ona geri dönmek mi? Sanırım bir süredir ikincisine yakın hissediyorum. Kaldı ki, bu noktada oluşabilecek mesafeler fotoğrafa bakışımı ve medyumunu yeniden anlamlandırmamı da sağlayabilir.

Ama yakın zamandaki somut planlarım arasında yine bir fotoğraf işi var: Başladığım kitabı bitirmek. Ağırlıklı olarak iki serinin iç içe geçtiği, bir anlamda şu ana kadar fotoğrafa nasıl ve nereden baktığımı temsil eden işlerden oluşan bir kitap. Bu temsiliyet kendime dönüp bakmam için de iyi bir fırsat. Dolayısıyla bu kitap üzerine çalışmak da bittiğinde başka bir evreye geçeceğimi düşünmek de beni heyecanlandırıyor.”

c.ö. “Where would photography lead me to?”; that’s the question that was on my mind for a long time. Should I continue to walk on that path so that the things I want to tell would take the photographic shape or although this is the best medium I manage to use, should I go back to it from time to time only on matters that would meet the needs? I think I have been feeling closer recently to the second option. Moreover, the distances that might generate at that point, would allow me to reinterpret the medium and my approach to photography.

But one of the upcoming projects that I’ve been working on is photography, still. Completing the book I started. This is a book where two series are nestled, in other words a book represents my approach in photography. This representation is a good introspection opportunity for me. Therefore I am excited to work on that book and to know that I’ll be in a new phase once it will be over.”

'Non-Guilty' serisinden,
2011 © Civan Özkanoglu

İREM SÖZEN

www.irm.berta.me

///

1984 İstanbul doğumlu. Boğaziçi Üniversitesi ve Politecnico di Milano'da mühendislik ve mimarlık eğitimi aldı. Halen İTÜ Mimarlık Fakültesi'nde doktora öğrencisi. Michael Ackerman, Rafal Milach, Ania Nalecka ve Teun van der Heijden'in fotoğraf atölyelerine katıldı. 2012'de ilk kitabı 'Recall'u yayımladı. Bu seriden seçkiler, 2014 yılında sırasıyla Elipsis Galerisi'deki 'Edisyonlar IV: Paralel Gerçeklikler ve Galerie Françoise Paviot'daki (Paris) 'Six personnalités en quête d'intime' başlıklı grup sergilerinde yer aldı. İlk kişisel sergisi 'geri bak / turn around', Ocak 2015'te Amerikan Hastanesi Sanat Galerisi Operation Room'da açıldı. Halen İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

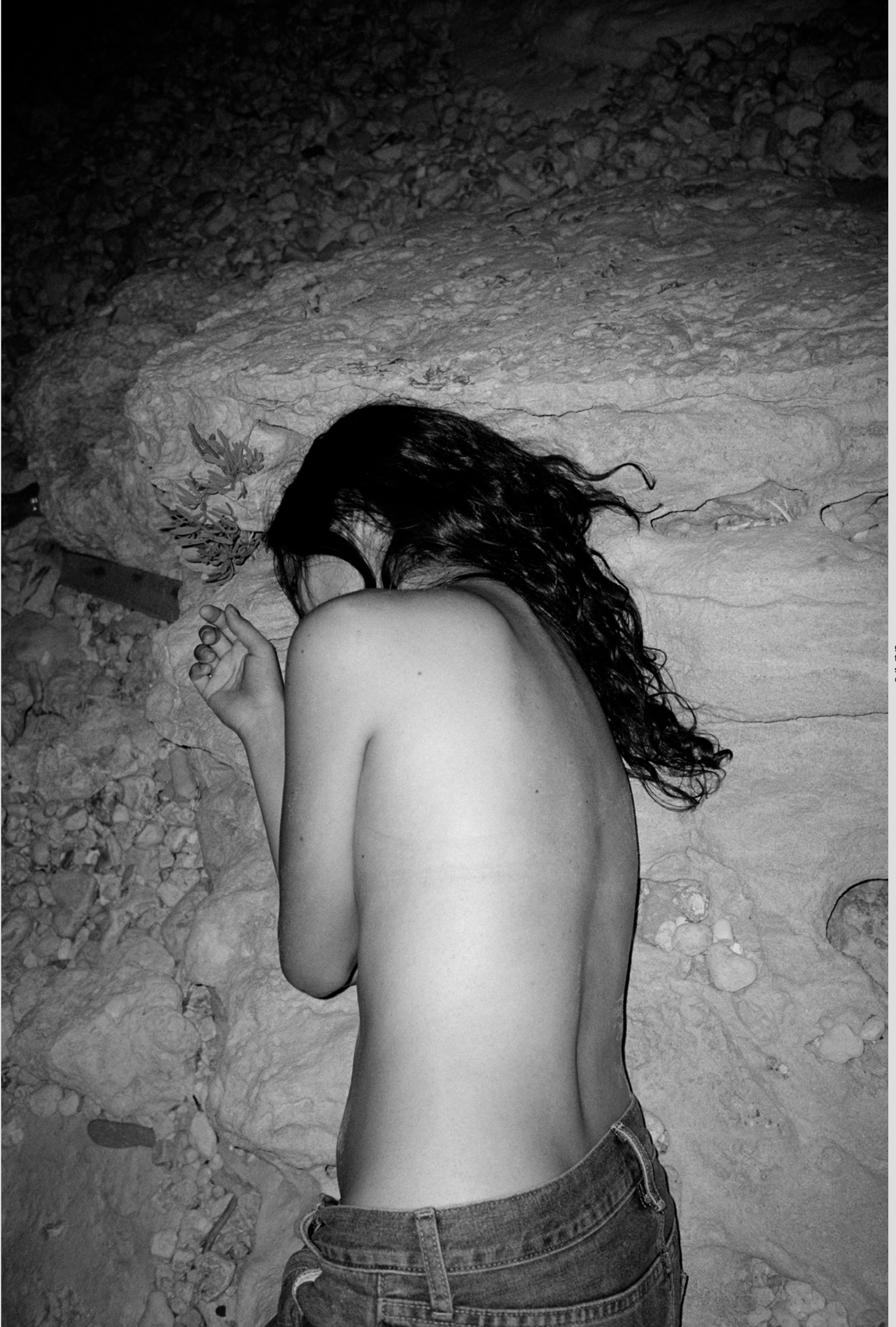
Born in Istanbul in 1984. Studied Civil Engineering at Boğaziçi University, Istanbul and Architecture at Politecnico di Milano. Has participated in photography workshops held by Michael Ackerman, Rafal Milach, Ania Nalecka and Teun van der Heijden. Published her first book 'Recall' in 2012. Selections from 'Recall' series were exhibited in group exhibitions 'Editions IV: Parallel Realities' at Elipsis Gallery, Istanbul and 'Six personnalités en quête d'intime' at Galerie Françoise Paviot, Paris. Had her first solo show 'turn around' in January 2015 at Operation Room, Istanbul. Currently lives and works in Istanbul.

i.s. "Yakın vadede öncelikle daha çok üretmek ve paylaşmak istiyorum. Peşinden gideceğim yerler, insanlar, hayvanlar, kitaplar var. Fotoğraf çekerken, anlatıyı oluştururken, sergi ve kitap gibi sunum şekilleriyle uğraşırken denemek istediğim yeni fikirler, teknikler var. Mesela büyük format filmle daha yavaş çalışmak ve tekrar karanlık odaya girmek istiyorum. Anlatıda zaman, kurgu ve gerçeklikle oynamak, kitap ve benzeri sunum şekillerinde anlatıya paralel yeni yollar bulmak istiyorum."

i.s. "In short term, primarily I would like to produce and share more. There are things that I will chase such as animals, books, places and people. There are new techniques and ideas I would like to explore while taking photographs, creating narrations and working with forms such as exhibitions and books. For instance, I would like work more slowly using large format film and start working in darkroom again. I want to play with time, reality and fiction in the narration. Considering the representation forms such as books, I would like to find new ways parallel to the narration."

'geri bak /// turnaround' serisinden
© İrem Sözen

geri bak ///
turn around
serisinden
© İrem Sözen

geri bak ///
turn around
serisinden
© İrem Sözen

CEMRE YEŞİL

www.cemreyesil.com

1987 İstanbul doğumlu. Lisans eğitimini Bilgi Üniversitesi Fotoğraf ve Video Bölümü'nde, yüksek lisansını Sabancı Üniversitesi Görsel Sanatlar Bölümü'nde tamamladı. Halen London College of Communication'da doktora öğrencisi. Birçok sergide ve festivalde yer aldı, aralarında Antoine D'agata tarafından yönetilen Atelier de Visu'nun da (Marsilya) bulunduğu sanatçı rezidanslarına katıldı, aralarında AGM Magnum Masterclass NY 2014 'Confronting Fear'ın da bulunduğu çeşitli ödüller aldı. 'Kesik' (2010), 'Biz öyle bir şey yaşamadık' (2012), 'Bak bu' (2013), 'OCC Retrospektif' (2014 - Orta Format Dergi) ve 'The House We Used To Call Home' (2014) kitaplarını yayımladı. Amsterdam Fotoğraf Müzesi FOAM tarafından Paul Huf 2014 Ödülü'ne aday gösterildi. British Journal of Photography Şubat 2015 sayısında dünyada takip edilmesi önerilen 25 fotoğrafçıdan biri olarak gösterildi. Koç Üniversitesi Medya ve Görsel Sanatlar Bölümü ve Bilgi Üniversitesi Fotoğraf ve Video Bölümü'nde fotoğraf dersleri veriyor. 'Bak bu' isimli son kişisel sergisi Mayıs 2014'te açıldı. Daire Galeri tarafından temsil edilen sanatçı İstanbul ve Londra'da yaşıyor.

///

Born in Istanbul in 1987 Holds a BA in photography from Bilgi University, Istanbul and an MA in visual arts from Sabancı University, Istanbul. Is a current practice-based PhD student in London College of Communication. Her work has been exhibited and published internationally. Had attended several artist residencies including Atelier de Visu in Marseille (directed by the Magnum Photographer Antoine D'agata) and won several awards including AGM Magnum Masterclass NY 2014 'Confronting Fear' over-night assignment. Recent publications include 'Kesik/Cut' (2010), 'We have not lived through such a thing.' (2012), 'This was' (2013), 'OCC Retrospective' (2014 - Orta Format Magazine), 'The House We Used to Call Home' (2014). Was nominated for the Paul Huf Award 2014 of Amsterdam Photography Museum FOAM and introduced amongst the 25 most promising new talents in global survey of emerging photographers by British Journal of Photography (February 2015). Gives lectures in Istanbul Bilgi University and Koç University. Had her latest solo exhibition titled 'This was' in May 2014. Represented by Daire Gallery in Istanbul. Works and lives in Istanbul and London.

This was when I remembered a poem by Cemal Süreya

[bu Cemal Süreya'nın bir şiirini hatırladığımda.]
'cemalsüreya', Fine art baskı ve el yazısı, 25×30 cm,
2013 © Cemre Yeşil

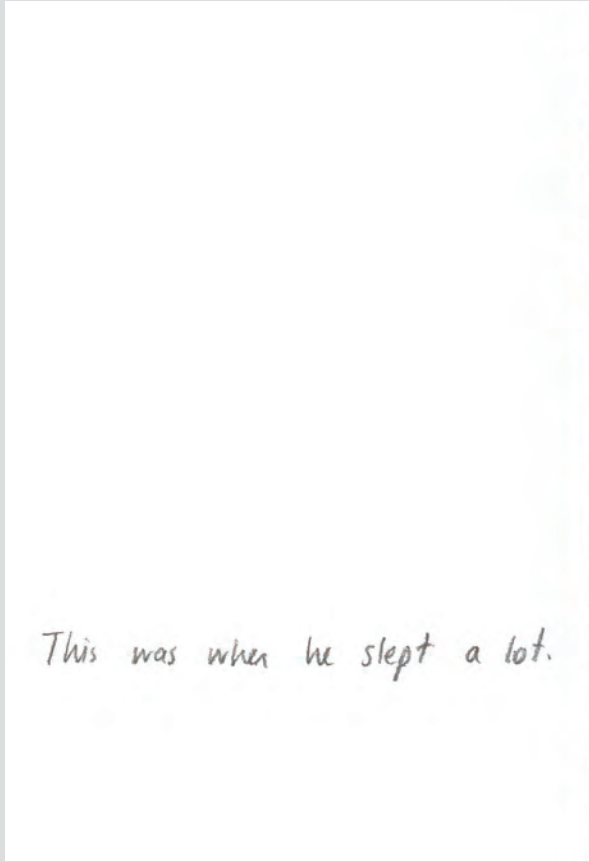
Daire Galeri bilgisiyle

This was when my mother flew back

[bu annem geri döndüğündeydi.]
'mother', Fine art baskı ve el yazısı, 55×66 cm,
2013 © Cemre Yeşil

Daire Galeri bilgisiyle

[bu sık sık uyukladığı zamanlar.]
'sleep', Fine art baskı ve el yazısı, 29×50 cm,
2013 © Cemre Yeşil

Daire Galeri bilgisiyle

C.Y. “Bir süredir Karaköy’de Nisan ayında açılması için var gücümüzle çalıştığımız FiL adlı bir mekân var. Burası fotoğraf kitapları ağırlıklı, sanatçı kitaplarının yanı sıra fotoğraf tarihi ve teorisiyle ilgili kitapların, dergilerin ve bağımsız yayınların da yer aldığı bir kitapçı ve kafe olacak. Aynı zamanda atölyelerin, sanatçı konuşmalarının, söyleşilerin ve başka kollektif etkinliklerin düzenlenmesi gibi güzel niyetlerimiz var. FiL fotoğraf odaklı bir yer ancak FiL’in kapısı her zaman, farklı etkinlik ve fikirlere de açık bir yer olacak. FiL yıllardır hayalini kurduğum bir yerdi; şimdi ise gerçek olmak üzere olan bu hayalin ayakta durabilmesini, insanların keyifle ziyaret ettiği uzun vadeli bir yer olmasını umut ediyorum. Onun dışında yaklaşık bir yıldır arkadaşım Maria Sturm ile üzerine çalıştığımız İstanbul’un kuşçuları hakkındaki, kuşçularla kuşları arasındaki ‘örtük’ ilişkisiyle ilgilenen ‘Kuşların Hatrına’ isimli projemizin kitabını yapmak gibi bir hayalimiz var. İkimiz de daha önce bağımsız olarak kitaplar yayınladık ancak bu sefer bir yayınevinin bu kitabı yayınlamasını istiyoruz. Kitapla beraber bir sergi projemiz de var.”

C.Y. “We have been working for a while on a place named FiL that we want to be opened in April in Karaköy. This place is going to be a bookshop - coffee shop where one will be able to find photobooks, artists’ publications and also books on history and theory of photography, journals and independent publications. We also have good intentions of organizing workshops, artist talks, panel discussions and other collective activities. Although FiL’s main focus point will be photography, its doors will be open to different ideas and activities. I have been dreaming of such a place for years and it is about to come true, and I hope FiL will last long and be a place that people will enjoy to come to. Apart from that, I’ve been working for a year with my friend Maria Strum on a project called ‘Kuşların Hatrına’ (For Birds’ Sake), it is about the birdmen of Istanbul, the ‘shrouded’ relation between the birdmen and their birds. We have both independently published books but now we wish it to be published by a publishing house. We also plan having an exhibition with the book.”

This was just before he died.

[bu ölümünden hemen önceydi.]
'died', Fine art baskı ve el yazısı, 50×50 cm,
2013 © Cemre Yeşil

Daire Galeri bilgisiyle